

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1407/2013

ze dne 18. prosince 2013

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory⁽¹⁾,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení⁽²⁾,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Státní financování, které splňuje kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, představuje státní podporu a musí být podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy oznámeno Komisi. Podle článku 109 Smlouvy však Rada může vymezovat druhy podpor, které jsou z oznamovací povinnosti vyňaty. V souladu s čl. 108 odst. 4 Smlouvy může Komise přijmout nařízení týkající se těchto kategorií státních podpor. Na základě nařízení (ES) č. 994/98 rozhodla Rada v souladu s článkem 109 Smlouvy, že podpora *de minimis* by mohla takovou kategorii tvořit. Z tohoto důvodu se má za to, že podpora *de minimis*, tedy podpora poskytnutá jednomu podniku za dané časové období, která nepřekročí určitou pevně stanovenou částku, nespĺňuje všechna kritéria uvedená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto se na ni oznamovací postup nevztahuje.

(2) Komise ve svých četných rozhodnutích pojem podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy blíže objasnila. Komise rovněž stanovila svou politiku vzhledem ke stropu podpory *de minimis*, do jehož výše se má za to, že se čl. 107 odst. 1 Smlouvy nepoužije, a to nejprve ve svém sdělení o pravidle *de minimis* pro státní podpory⁽³⁾ a poté v nařízeních Komise (ES) č. 69/2001⁽⁴⁾ a (ES) č. 1998/2006⁽⁵⁾. Vzhledem ke zkušenostem získaným při uplatňování nařízení (ES) č. 1998/2006 je vhodné upravit některé podmínky stanovené v uvedeném nařízení a uvedené nařízení nahradit.

(3) Je vhodné zachovat strop ve výši 200 000 EUR pro výši podpory *de minimis*, kterou na jednotlivý členský stát může obdržet jeden podnik v kterémkoli tříletém období. Tento strop je nutný i nadále k zajištění toho, aby žádné opatření spadající do působnosti tohoto nařízení nemohlo být považováno za ovlivňující obchod mezi členskými státy a/nebo narušující hospodářskou soutěž nebo hrozící tímto narušením.

(4) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě je podnikem jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁽⁶⁾. Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) týž subjektem by se měly pokládat za jeden podnik⁽⁷⁾. Za účelem právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo

⁽³⁾ Sdělení Komise o pravidle *de minimis* pro státní podpory (Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozsudek ve věci *Ministero dell'Economia e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al.*, C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289.

⁽⁷⁾ Rozsudek ve věci *Nizozemsko v. Komise*, C-382/99, Recueil 2002, s. I-5163.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 229, 8.8.2013, s. 1.

poskytnout taxativní seznam jasných kritérií, podle kterých lze rozhodnout, v jakých případech se mají dva či více subjektů v rámci jednoho členského státu považovat za jeden podnik. Komise proto z jasně stanovených kritérií, která definují „propojené podniky“ v rámci definice malých a středních podniků obsažené v doporučení Komise 2003/361/ES ⁽¹⁾ a v příloze I nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ⁽²⁾ vybrala taková kritéria, která jsou vhodná pro účely tohoto nařízení. Orgány veřejné moci jsou s těmito kritérii již obeznámeny a měly by je používat – vzhledem k oblasti působnosti tohoto nařízení – na malé a střední podniky i velké podniky. Tato kritéria by měla zajistit, aby byla skupina propojených podniků pro účely použití pravidla *de minimis* považována za jeden podnik, ale aby podniky, které s výjimkou toho, že každý z nich má přímou vazbu na tentýž orgán nebo orgány veřejné moci, nemají žádný vzájemný vztah, nebyly považovány za vzájemně propojené. Zohlední se tak specifická situace subjektů ovládaných tímž orgánem nebo orgány veřejné moci, které mohou mít nezávislou rozhodovací pravomoc.

- (5) S cílem zohlednit malou průměrnou velikost podniků působících v odvětví silniční nákladní dopravy je vhodné zachovat strop pro podniky provozující silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu ve výši 100 000 EUR. Integrované služby, u nichž doprava jako taková tvoří pouze jeden z prvků, jako jsou například stěhovací služby, poštovní či kurýrní služby či služby sběru nebo zpracování odpadů, by se neměly považovat za dopravní služby. S ohledem na nadměrnou kapacitu v odvětví silniční nákladní dopravy a s přihlédnutím k cílům dopravní politiky pokud jde o přetížení silniční sítě a nákladní dopravy by měla být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučena podpora pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu podniky, které provozují silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu. Vzhledem k vývoji v odvětví silniční přepravy cestujících není nadále vhodné používat nižší strop v tomto odvětví.
- (6) S ohledem na zvláštní pravidla uplatňovaná v odvětvích prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury a na nebezpečí, že podpora, jež nedosahuje stropu stanoveného v tomto nařízení, může nicméně splňovat kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví.
- (7) Vzhledem k podobnosti zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů a nezemědělských produktů by se toto nařízení mělo vztahovat na zpracovávání
- a uvádění na trh zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, například sklizeň, nařezání nebo mlácení obilovin či balení vajec, ani první prodej dalším prodejcem nebo zpracovatelům by se v této souvislosti neměly považovat za zpracování nebo uvádění na trh.
- (8) Soudní dvůr Evropské unie stanovil, že jakmile Unie přijala právní předpis o společné organizaci trhu v určitém zemědělském odvětví, nesmějí členské státy přijmout jakékoli opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky ⁽³⁾. Z toho důvodu by se toto nařízení nemělo vztahovat na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů získaných nebo uvedených na trh, a nemělo by se vztahovat ani na podpory, které jsou vázány na společný závazek dělit se o tuto podporu s prvovýrobcem.
- (9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu vývozu nebo podporu podmíněnou používáním domácích produktů na úkor dovezených. Zejména by se nemělo vztahovat na podporu financování zřízení a provozu distribuční sítě v jiných členských státech nebo ve třetích zemích. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího výrobku na nový trh v jiném členském státě nebo v třetí zemi zpravidla podporu vývozu nepředstavuje.
- (10) Období tří let, které je třeba vzít v úvahu pro účely tohoto nařízení, by mělo být posuzováno průběžně, takže při každém novém přidělení podpory *de minimis* je potřeba vzít v úvahu celkovou výši poskytnuté podpory *de minimis* v dotčeném jednoletém účetním období a během předchozích dvou jednoletých účetních období.
- (11) Jestliže podnik působí v odvětvích vyloučených z působnosti tohoto nařízení a působí i v jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti, mělo by se toto nařízení vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nevyužívaly podporu *de minimis*. Tatáž zásada by se měla uplatnit v případech, že podnik působí v odvětvích, na něž se vztahují nižší stropy podpory *de minimis*. Pokud nelze zajistit, aby činnosti v odvětvích, pro něž platí nižší stropy podpory

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rozsudek ve věci *Francie v. Komise*, C-456/00, Recueil 2002, s. I-11949.

- de minimis*, využívaly podporu *de minimis* pouze do výše těchto nižších stropů, měl by se u všech činností podniku použít nejnižší strop.
- (12) Toto nařízení by mělo stanovit pravidla, aby nebylo možné obcházet maximální intenzitu podpory stanovenou ve zvláštních nařízeních či rozhodnutích Komise. Rovněž by mělo stanovit jasná a snadno použitelná pravidla kumulace.
- (13) Toto nařízení nevylučuje možnost, že by opatření nebylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou upraveny v tomto nařízení, například proto, že opatření je v souladu se zásadou subjektu činného v tržním prostředí či proto, že nezahrnuje převod státních prostředků. Zejména finanční prostředky Unie centrálně spravované Komisí, které nejsou přímo nebo nepřímo kontrolovány členským státem, nepředstavují státní podporu a při posuzování toho, zda byl dodržen příslušný strop, by se neměly brát do úvahy.
- (14) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného dohledu by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent, aniž by bylo nutné provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, subvencí úrokových sazeb, daňových osvobození se stanoveným stropem nebo jiných nástrojů, u nichž je stanoven limit zaručující, že příslušný strop nebude překročen. Stanovit limit znamená, že dokud není či ještě není známa přesná výše podpory, musí členský stát předpokládat, že se tato výše bude rovnat tomuto limitu, aby tak zajistil, že několik opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a musí použít pravidla kumulace.
- (15) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by výše podpory, které nejsou poskytnuty formou grantu vypláceného v hotovosti, měly být přepočteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních druhů podpory, u níž se nejedná o granty, a podpory poskytované v několika splátkách, je nutné používat tržní úrokové sazby běžné v době poskytnutí této podpory. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by tržní sazby platné pro účely tohoto nařízení měly být referenčními sazbami, jak je stanoveno ve sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb⁽¹⁾.
- (16) Podpora sestávající z půjček, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě půjček, by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době poskytnutí podpory. Aby se zjednodušilo nakládání s drobnými krátkodobými půjčkami, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Ze zkušenosti Komise vyplývá, že hrubý grantový ekvivalent půjčky činí buď 1 000 000 EUR na dobu pěti let, nebo 500 000 EUR na dobu deseti let, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky, lze považovat za půjčky odpovídající výši stropu podpory *de minimis*. Vzhledem k obtížím spojeným s určením hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.
- (17) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v pokynech o rizikovém financování⁽²⁾ by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného opatření poskytován kapitál nepřesahující strop podpory *de minimis*.
- (18) Podpora sestávající ze záruk, včetně podpory *de minimis* v oblasti rizikového financování ve formě záruk, by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě prémie „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise pro příslušný druh podniku⁽³⁾. Aby se zjednodušilo nakládání s krátkodobými zárukami za až 80 % relativně nízké půjčky, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za související transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky za transakce s vlastním kapitálem. Pokud záruka nepřekročí 80 % příslušné půjčky, garantovaná část příslušné půjčky je 1 500 000 EUR a záruka je poskytována na dobu nepřekračující pět let, lze mít za to, že se hrubý grantový ekvivalent záruky rovná výši stropu podpory *de minimis*. To platí i v případech, kdy záruka nepřekročí 80 % příslušné půjčky, garantovaná část příslušné půjčky je 750 000 EUR a záruka je poskytována na dobu na dobu nepřekračující deset let. Kromě toho členské státy mohou použít metodiku k výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk, oznámenou Komisi na základě jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a která byla přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením, za předpokladu, že přijatá metodika výslovně upravuje daný druh záruky

(1) Sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb (Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6).

(2) Pokyny Společenství pro státní podporu investic rizikového kapitálu do malých a středních podniků (Úř. věst. C 194, 18.8.2006, s. 2).

(3) Například sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení. Vzhledem k obtížím spojeným s určením hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytnuté podnikům, které mohou být neschopny splatit půjčku, by se toto pravidlo na takové podniky nemělo vztahovat.

(19) Pokud se na čerpání režimu podpory *de minimis* podílejí finanční zprostředkovatelé, mělo by se zajistit, aby těmto zprostředkovatelům nebyla žádná státní podpora poskytnuta. Lze toho docílit například tím, že finančním zprostředkovatelům, kteří využívají státní záruku, bude stanovena povinnost uhradit tržní pojistné nebo zcela převést jakoukoli výhodu na konečného příjemce, nebo tím, že se dodrží výše stropu podpory *de minimis* a další podmínky stanovené v tomto nařízení, a to i na úrovni zprostředkovatelů.

(20) Po oznámení členským státem může Komise přezkoumat, zda opatření, které nemá podobu grantů, půjčky, záruky, kapitálové injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, má hrubý grantový ekvivalent, který nepřevyšuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do působnosti tohoto nařízení.

(21) Komise má povinnost zajistit, aby byla dodržena pravidla státní podpory, a v souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělené podle pravidla *de minimis* jednomu podniku nepřesáhla celkový povolený strop. Proto je třeba, aby členské státy při poskytnutí podpory *de minimis* informovaly dotýčný podnik o výši poskytnuté podpory *de minimis* a o povaze této podpory s výslovným odkazem na toto nařízení. Od členských států by mělo být požadováno, aby sledovaly poskytnuté podpory, a tím zajistily, že příslušné stropy nejsou překročeny a že pravidla kumulace jsou dodržena. Ke splnění této povinnosti by měl dotčený členský stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik získal během daného jednoletého účetního období a předcházejících dvou jednoletých účetních období. Členské státy by měly mít alternativně možnost zřídit centrální registr, který by obsahoval úplné informace o poskytnutých podporách *de minimis* a zajišťovat kontrolu, že žádné nové poskytnuté podpory nepřekračují příslušný strop.

(22) Před poskytnutím každé nové podpory *de minimis* by členský stát měl ověřit, zda nová podpora *de minimis* nepřekročí strop podpory *de minimis* a zda jsou splněny i další podmínky stanovené tímto nařízením.

(23) S ohledem na zkušenosti Komise a zejména s ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní podpory přezkoumat, by doba používání tohoto nařízení měla být omezena. Pokud platnost tohoto nařízení skončí, aniž by došlo k jejímu prodloužení, členské státy by měly mít pro podpory *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytovanou podnikům ve všech odvětvích s výjimkou:

- a) podpory poskytované podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ⁽¹⁾;
- b) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;
- c) podpory poskytované podnikům činným v odvětví zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
  - i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky,
  - ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
- d) podpory na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo členských států, tj. podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, se zavedením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji v souvislosti s vývozní činností;
- e) podpory podmiňující použití domácího zboží na úkor dováženého zboží.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).

2. Jestliže podnik působí v odvětvích uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) a zároveň i v jednom či více jiných odvětvích nebo vykonává jiné činnosti spadající do působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se použije na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že dotyčný členský stát vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti v odvětvích vyloučených z oblasti působnosti tohoto nařízení nevyužívaly podporu *de minimis* poskytovanou v souladu s tímto nařízením.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
  - a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury uvedených v nařízení (ES) č. 104/2000;
  - b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
  - c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob jeho umístění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou jakýchkoli činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej od prvovýrobce konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.
2. „Jeden podnik“ pro účely tohoto nařízení zahrnuje veškeré subjekty, které mezi sebou mají alespoň jeden z následujících vztahů:
  - a) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
  - b) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
  - c) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské smlouvě nebo ve stanovách tohoto subjektu;
  - d) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu

hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu.

Subjekty, které mají jakýkoli vztah uvedený v prvním pododstavci písm. a) až d) prostřednictvím jednoho nebo více subjektů, jsou také považovány za jeden podnik.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že opatření podpory nespĺňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto jsou vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňují podmínky stanovené v tomto nařízení.

2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku, nesmí za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období překročit 200 000 EUR.

Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jednomu podniku provozujícímu silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu, nesmí překročit 100 000 EUR za libovolná tři po sobě jdoucí jednoletá účetní období. Tato podpora *de minimis* se nepoužije na nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.

3. Pokud určitý podnik provozuje silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu a vykonává jiné činnosti, pro něž platí strop ve výši 200 000 EUR, vztahuje se na tento podnik strop ve výši 200 000 EUR za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby přínos pro činnost silniční nákladní dopravy nepřekročil 100 000 EUR a aby podpora *de minimis* nebyla použita pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu.

4. Podpora *de minimis* se považuje za poskytnutou v okamžiku, kdy podnik získá podle platného vnitrostátního právního režimu na podporu právní nárok, a to bez ohledu na to, kdy byla podpora *de minimis* danému podniku vyplacena.

5. Stropy stanovené v odstavci 2 se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a jejím sledovaném cíli a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Doba tří jednoletých účetních období bude stanovena podle účetního období používaného podnikem v příslušném členském státě.

6. Podpora je pro účely stropů stanovených v odstavci 2 vyjádřena jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiného poplatku. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.

Podpora splatná v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době, kdy byla podpora poskytnuta.

7. Jestliže by v důsledku poskytnutí nové podpory *de minimis* došlo k překročení příslušného stropu stanoveného v odstavci 2, výhody tohoto nařízení se na tuto novou podporu nevztahují.

8. V případě spojení či nabytí je třeba přihlídnout k veškerým podporám *de minimis* poskytnutým dříve všem podnikům, které podléhají spojení, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* poskytnutou nově vzniklému či nabývacímu podniku nedošlo k překročení příslušného stropu. Oprávněnost podpory *de minimis* poskytnuté před spojením nebo nabytím zůstává i nadále zachována.

9. V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* poskytnutá před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků k datu účinku rozdělení.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“).

2. Podpora poskytnutá formou grantů a subvencí úrokových sazeb se považuje za transparentní podporu *de minimis*.

3. Podpora poskytnutá formou půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:

a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. V případě velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B-; a

b) je půjčka zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a půjčka činí buď 1 000 000 EUR (nebo 500 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) na dobu pěti let, nebo 500 000 EUR (nebo 250 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) na dobu deseti let; pokud je půjčka nižší než tyto částky a/nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

c) hrubý grantový ekvivalent se vypočítá na základě referenční sazby platné v době poskytnutí podpory.

4. Podpora sestávající z kapitálových injekcí se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop podpory *de minimis*.

5. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se považuje za transparentní podporu *de minimis* pouze tehdy, pokud kapitál poskytnutý jednomu podniku nepřesáhne strop podpory *de minimis*.

6. Podpora poskytnutá formou záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud:

a) proti příjemci není vedeno kolektivní insolvenční řízení ani nesplňuje kritéria podle vnitrostátního práva pro to, aby bylo proti němu na žádost jeho dlužníků zahájeno insolvenční řízení. V případě velkých podniků by příjemce měl být v situaci srovnatelné s úvěrovým ratingem alespoň B-; a

b) záruka nepřesáhne 80 % příslušné půjčky a částka záruky činí buď 1 500 000 EUR (nebo 750 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a platnost této záruky je pět let, nebo 750 000 EUR (nebo 375 000 EUR v případě podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a platnost této záruky je deset let; pokud je částka záruky nižší než tyto částky a/nebo je doba její platnosti kratší pěti resp. deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této záruky jako odpovídající poměrná část příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

c) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě premii „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise; nebo

d) ještě před svým použitím

i) byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky oznámena Komisí podle jiného nařízení Komise v oblasti státních podpor použitelného v dané době a přijata Komisí jakožto metodika, která je v souladu se sdělením o zárukách nebo s jakýmkoli následným sdělením a

ii) uvedená metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušné transakce v kontextu uplatňování tohoto nařízení.

7. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj stanoví limit zajišťující, že nedojde k překročení příslušného stropu.

Článek 5

Kumulace

1. Podporu *de minimis* poskytnutou podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou v souladu s nařízením Komise (EU) č. 360/2012⁽¹⁾ až do výše stropu stanoveného v uvedeném nařízení. Podporu *de minimis* poskytnutou podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* lze kumulovat až do příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady nebo se státní podporou na tytéž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace vedla k překročení nejvyšší příslušné intenzity podpory či výše podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise. Podporu *de minimis*, která není poskytnuta na zvláštní způsobilé náklady či není přičitatelná těmto nákladům, lze kumulovat s jinou státní podporou poskytnutou na základě nařízení o blokové výjimce nebo rozhodnutí Komise.

Článek 6

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že se podpora *de minimis* v souladu s tímto nařízením poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různé vysoké jednotlivé podpory, může daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální výši podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda bylo dosaženo příslušného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2. Před udělením podpory si musí členský stát též vyžádat od daného podniku prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik obdržel v předchozích dvou jednoletých účetních obdobích a v současném jednoletém účetním období.

2. Má-li členský stát k dispozici centrální registr podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de mini-*

mis, které poskytl kterýkoli orgán daného členského státu, odstavec 1 se nepoužije od okamžiku, kdy registr zahrne tři jednoletá účetní období.

3. Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou částku podpory *de minimis*, kterou dotyčný podnik obdržel, nad příslušný strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a zda jsou splněny veškeré podmínky stanovené v tomto nařízení.

4. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace nezbytné k doložení toho, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti jednoletých účetních období ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se určitého režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti jednoletých účetních období ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední jednotlivá podpora.

5. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která může být v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly splněny podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel ve smyslu tohoto nařízení a jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou před jeho vstupem v platnost, pokud podpora splňuje podmínky stanovené tímto nařízením. Podpora, která tyto podmínky nespĺňuje, bude posouzena Komisí v souladu s příslušnými rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

2. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 2. únorem 2001 a 30. červnem 2007, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 69/2001, se považují za podpory, které nespĺňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

3. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 1. lednem 2007 a 30. červnem 2014, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 1998/2006, se považují za podpory, které nespĺňují všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

4. Po uplynutí platnosti tohoto nařízení se na každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, bude toto nařízení vztahovat po dobu dalších šesti měsíců.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8).

*Článek 8***Vstup v platnost a doba použitelnosti**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2014.

Použije se do 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2013.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda
